

GEEFT GIJ HUN TE ETEN

hjms

Geliefde broeders en zusters, de titel van deze bijbelverkondiging is in feite ook het motto van deze website www.reddingdoorJezus.nl. Jezus gaf aan Zijn discipelen (Zijn volgelingen) de opdracht om de hongerige menigte van mensen te eten te geven, nadat zij Hem de hele dag hadden gevolgd. Wat heeft dit ons te zeggen? Het betekent dat Hij aan Zijn volgelingen, dus aan hen die Jezus als hun Redder en hun Meester hebben aangenomen, de taak gaf om het kostbare voedsel van het Woord van God uit te delen aan al die geestelijk hongerende mensen. Namelijk, het Woord dat aan een verloren mensheid redding verkondigt door het geloof in Jezus.

Laten wij dat verhaal eens lezen in Mark. 6:32-44 --- *“32 En zij vertrokken in een schip, naar een woeste plaats, alleen. 33 En de scharen zagen hen heenvaren, en velen werden Hem kennende, en liepen gezamenlijk te voet van alle steden derwaarts, en kwamen hun voor, en gingen samen tot Hem. 34 En Jezus, uitgaande, zag een grote schare, en werd innerlijk met ontferming bewogen over hen; want zij waren als schapen, die geen herder hebben; en Hij begon hun vele dingen te leren. 35 En als het nu laat op den dag geworden was, kwamen Zijn discipelen tot Hem, en zeiden: Deze plaats is woest, en het is nu laat op den dag; 36 Laat ze van U, opdat zij heengaan in de omliggende dorpen en vlekken, en broden voor zichzelf mogen kopen; want zij hebben niet, wat zij eten zullen. 37 Maar Hij, antwoordende, zeide tot hen: Geeft gij hun te eten. En zij zeiden tot Hem: Zullen wij heengaan, en kopen voor tweehonderd penningen brood, en hun te eten geven? 38 En Hij zeide tot hen: Hoeveel broden hebt gij? Gaat heen en beziet het. En toen zij het vernomen hadden, zeiden zij: Vijf, en twee vissen. 39 En Hij gebod hun, dat zij hen allen zouden doen nederzitten bij waardschappen, op het groene gras. 40 En zij zaten neder in gedeelten bij honderd te zamen, en bij vijftig te zamen. 41 En als Hij de vijf broden en de twee vissen genomen had, zag Hij op naar den hemel, zegende en brak de broden, en gaf ze Zijn discipelen, opdat zij ze hun zouden voorleggen, en de twee vissen deelde Hij voor allen. 42 En zij aten allen, en zijn verzadigd geworden. 43 En zij namen op twaalf volle korven brokken, en van de vissen. 44 En die daar de broden gegeten hadden, waren omtrent vijf duizend mannen.”*

Deze gebeurtenis heeft diep geestelijke aspecten. In het licht van de oude Israëlitische Tabernakel, welke een schaduwbeeld is van niet alleen het raadsplan van God maar óók van de vereiste geestelijke opgang in ieders individueel leven, staat deze gebeurtenis in het teken van de Gouden Kandelaar die het goddelijk Licht verspreidt. Maar ook verwijst de vermenigvuldiging der broden van Mark. 6:32-44 samen met die van Mark. 8:1-9 (in Matt. 15:29-39 staat overigens hetzelfde verhaal) naar de tijd van de vroege - en de latere spade regens. In deze bijbelverkondiging zal ik mij echter beperken tot de kern van deze gebeurtenis, namelijk de woorden van Jezus: *“Geeft gij hun te eten”*.

Grote scharen

Er was sprake van een grote menigte. De mensen kwamen van overal om Jezus te horen. Duizenden mensen. In dit geval waarschijnlijk meer dan 10.000 mensen, want er waren alleen al 5.000 mannen. Dus inclusief vrouwen en kinderen misschien over de 10.000. Zij hadden gehoord van een Man die kon genezen, heel mooi kon spreken, die misschien wel een profeet was. Sommigen zeiden dat Hij de Messias was. Velen hadden dagen lang gelopen door een woest bergachtig woestijngebied. Er was geen openbaar vervoer zoals nu, er was geen luxe, geen comfort. Maar zij wilden zo graag Jezus horen spreken. Zij wilden Hem zien, Hem aanraken. Velen waren ziek, zij wilden graag door Hem genezen worden. Anderen hadden zorgen en problemen. Zij wilden vrijmaking. Maar één ding is zeker! Zij hadden allen geestelijke honger, hoewel velen dat zich niet zouden hebben gerealiseerd.

Woeste plaats

Het gebied was heet, droog, woest, met scherpe dorenstruiken. Er waren wilde dieren, leeuwen, beren. Maar toch lieten de mensen zich hier niet door weerhouden. Zij gingen om Jezus, het Woord Gods te horen. Om Jezus te zien.

Ook onze maatschappij is nu een zéér woeste plaats. De satan is soms als een briesende leeuw en gaat dan grof tekeer. Denk maar aan de zware misdaad, de terroristische aanslagen, de vele (burger)oorlogen, etc. Maar ook acteert satan als een engel des lichts. Dan verleidt hij de mensen op slinkse wijze tot pikzwarte zonden. En zij hebben het vaak niet eens in de gaten. Denk bijvoorbeeld maar aan de vieze vunzigheid, de porno op de televisie. Bijna iedereen vindt het nu toch normaal? Terwijl in de zestiger jaren heel Nederland in rep en roer was, toen een VPRO-actrice met naakte

borsten op de TV verscheen, heeft satan nu via de weg der geleidelijkheid zijn doel bereikt. Zelfs christenen verleidt hij op vele manieren en zij vallen af van het geloof.

Met ontferming bewogen

Maar Jezus was met diepe, innerlijke ontferming bewogen, toen Hij hun grote geestelijke nood zag, toen Hij hun geestelijke honger zag. Dit is onze Heiland Jezus Christus. Zijn hart borrelt van liefde en medelijden als Hij de nood van Zijn schepselen ziet. Dan wil Hij iets doen, dan wil Hij helpen.

Jezus werd met "*innerlijke ontferming bewogen*". Dit komt van het Griekse "*splagch'nizomai*" dat in feite betekent "*in zijn ingewanden bewogen worden, vandaar met medelijden worden bewogen, medelijden hebben met*".

Broeders en zusters, de ingewanden zijn ook de plaats waar Gods Geest zetelt. Als u reeds bent vervuld met de Heilige Geest, dan weet u dat. Dan herkent u de borreling in uw buik als de Geest u vervult. Het is de levendmakende Heilige Geest Die uw hart met liefde en erbarmen vervult als u de noden van andere mensen ziet. Dan drijft Hij u als het ware om iets te doen. Zo was het met Jezus. Jezus zag hen als een kudde schapen zonder herder. Hulpeloos, hopeloos! Er was geen leiding en dus ook geen groen gras en fris water voor hen. Maar ook was er dus geen bescherming van een herder. Dus waren zij verloren en een prooi voor roofdieren, voor die briesende leeuw satan.

En toen begon Jezus hen te vertellen over Gods liefde, over Zijn raadsplan om hen te verlossen.

En ik ben er van overtuigd, dat er in hun harten een hunkering begon te komen, dat hun geestelijke honger bevredigd begon te worden. Als Jezus spreekt, worden mensenharten beroerd.

De discipelen wilden de schare wegsturen

Toen het laat op de dag was geworden, kwamen de discipelen tot Jezus. Misschien waren zij moe of hadden zij zelf trek in een lekkere maaltijd gekregen. En zij vonden het nu wel genoeg zo. De dag had lang genoeg geduurd. Ongetwijfeld was Jezus onvermoeibaar nog steeds aan het spreken tegen de schare. Maar toch kwamen zij bij Hem en zeiden: "*Heer, laat de mensen nu maar gaan. Laat ze maar naar de dorpjes in de omgeving gaan om brood te kopen, want hier is niks te koop*". Herkennen we deze reactie in ons zelf? Vinden wij op zeker moment onze eigen behoeften en privacy niet belangrijker dan de geestelijke nood van de ander? Verliezen wij niet vaak ons geduld als wij een persoon al meerdere malen hebben aangesproken en hij nog steeds niet reageert?

Laten we onze tekortkomingen eens op een rijtje zetten.

De tekortkomingen van de discipelen

- Zij waren allereerst op zich zelf gericht en egoïstisch. Zij hadden zelf honger en zij wilden misschien wel liever die 5 broden en 2 vissen voor zich zelf houden.
- Zij hadden geen blik op de geestelijke nood en de geestelijke honger van de mensen.
- Zij hadden geen echte liefde en geen innerlijke ontferming voor de mensen. Zij waren net als de Leviet en de priester die voorbij gingen aan die zwaargewonde, stervende man die beroofd langs de kant van de weg lag (in de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan (Luk. 10:25-37)).
- Zij hadden geen blik op de kracht en de almacht van Jezus. Terwijl zij reeds zoveel wonderen hadden gezien. Dan zou je toch denken dat zij een nieuw wonder van Jezus verwachtten?
- Zij hadden dus ook geen waarachtig geloof in Jezus.

Broeders en zusters, laten wij onszelf goed onderzoeken of deze tekortkomingen ook nog steeds aan ons leven kleven. Laten wij onze zonden aan Hem belijden. Dan zal Hij ons vergeven en vrijmaken (1 Joh. 1:9).

Geeft gij hun te eten

Maar wat zei Jezus, onze wondere Heiland, Die ons zo liefheeft? Hij zei: "*Geeft gij hun te eten*". Jullie moeten hen te eten geven. Mijn kleine groepje discipelen! Jullie, die altijd bij Mij, dicht in Mijn buurt zijn gebleven. Jullie die altijd Mijn woorden hebben gehoord en Mij zijn gevolgd en alles hebben verlaten. Jullie moeten die hongerige schare voeden. Jullie moeten je eigen wensen aan de kant schuiven.

Jullie moeten hen voeden met het kleine beetje voedsel wat jullie in voorraad hebben. **En dan zal ik de rest doen.**

Zijn wij Zijn discipelen? Hebben wij Jezus als Heiland, Koning en Meester aangenomen? Is onze schuld vergeven door Jezus? Heeft Zijn Bloed onze zonden gereinigd? Dan gelden de woorden van Jezus óók voor ons. "*Geeft gij hun te eten*".

Wij moeten de hongerige schare voeden. Wij die Jezus trouw dienen. In onze directe omgeving, maar ook in de christelijke gemeenten zijn er velen die in nood zijn en hongeren. Wij moeten hun te eten geven. Het Woord en de boodschappen die wij hebben ontvangen en geleerd, moeten wij uitdelen aan anderen. Maar net als de discipelen van Jezus zijn ook wij als het ware vaak gevangen in onze

eigen gedachten, gevoelens en verlangens. Wij verlangen zo naar privacy en comfort. Onze bezigheden en hobbies hebben nog zo'n grote plaats in ons leven. We zijn nog zo zelfzuchtig. We blikken ook nog zo vaak op onze onmogelijkheden, bijv. ons (vermeende) gebrek aan talent, onze vermoeidheid, etc.

Maar wat gebeurt er als we zullen instappen in het geloof en zien op Jezus? Dan zal onze Jezus de rest doen. De discipelen brachten het weinige dat zij hadden, de 5 broden en de 2 visjes bij Jezus en Hij vermenigvuldigde het en de hele schare, meer dan 10.000 mensen (mannen en vrouwen) werden gevoed. Broeders en zusters, wanneer wij het Woord van God dat onze harten heeft geraakt en ons heeft veranderd eerst bij Jezus brengen vóórdát wij het willen uitdelen, dan zal Hij het vermenigvuldigen. Al is het slechts een klein beetje wat wij bezitten! Wat een grote genade is dit.

Maar als we denken, dat de discipelen nu hun lesje hadden geleerd, dan hebben we het mis. Er was wéér een nieuwe, tweede vermenigvuldiging der broden nodig (leest u Matt. 15:29-39 en Mark. 8:1-9). Er was sprake van een zelfde situatie. Duizenden zieken en geestelijk in de knoei zijnde mensen waren opnieuw Jezus tot midden in de woestijn gevolgd. Met één verschil, nu hadden zij liefst drie dagen achteréén naar Jezus geluisterd. En de discipelen waren in paniek dat er geen voedsel voor zulk een grote schare mensen was.

Zien wij, hoe hardnekkig de discipelen opnieuw waren? Ik kan mij niet voorstellen dat zij de eerste vermenigvuldiging der broden al hadden vergeten. Dat hun hersenen het toen niet hadden geregistreerd en in hun brein had opgeslagen. Ik kan mij niet voorstellen dat zij hadden vergeten, dat Jezus dat geweldige wonder had verricht en toen het brood en de vis had vermenigvuldigd en de gehele schare te eten had gegeven. Maar ook zelfs deze tweede vermenigvuldiging was niet genoeg om de discipelen geestelijk de ogen te openen en hen tot geloof te brengen. Om hen in beweging te brengen. Want slechts één of twee dagen later, toen er opnieuw (dus voor de derde maal) géén (of te weinig) voedsel aanwezig was, bleek het hardnekkige ongeloof van de discipelen. Laten ook wij daarom waakzaam zijn, want wij zijn van hetzelfde geslacht. Matt. 16:5-10 --- *"5 En als Zijn discipelen op de andere zijde gekomen waren, hadden zij vergeten broden mede te nemen. 6 En Jezus zeide tot hen: Ziet toe, en wacht u van den zuurdesem der Farizeen en Sadduceen. 7 En zij overlegden bij zichzelf, zeggende: Het is omdat wij geen broden mede genomen hebben. 8 En Jezus, dat wetende, zeide tot hen: Wat overlegt gij bij uzelf, gij kleingelovigen! dat gij geen broden mede genomen hebt? 9 Verstaat gij nog niet? en gedenkt gij niet aan de vijf broden der vijf duizend mannen; en hoevele korven gij opnaamt? 10 Noch aan de zeven broden der vier duizend mannen, en hoevele manden gij opnaamt?"*

Jezus zei, dat de discipelen slechts een klein geloof hadden. In het Grieks is dat *"oli'gopistos"*, d.w.z. *"met weinig geloof, met te weinig vertrouwen"*. En dat is ook vaak ons probleem. Veel discipelen van Jezus hebben maar een heel klein geloof. We geloven niet, dat Jezus grote dingen kan doen, zelfs met het kleine beetje dat wij bezitten. Maar toch moeten wij instappen en het overgeven aan Hem. Geliefde broeders en zusters, daarom hebben wij de Heilige Geest zó nodig. Wij moeten aangedaan worden met de kracht van omhoog, met de kracht van de Heilige Geest. Die zal onze mond aanroeren. Blijkt u toch op Jezus, op Zijn grote innerlijke ontferming waarmee Hij u liefhad. Hij had u en mij zó lief, dat Hij vrijwillig voor u en mij stierf aan het kruis op Golgotha. Maar Zijn innerlijke ontferming geldt ook voor de andere mensen die Hem nog niet kennen. Ook hen wil Hij redden. En daarvoor wil Hij u en mij gebruiken. Laten wij de hongerige schare mensen voeden met de boodschap van het Evangelie, van het Woord. Jezus redt en maakt vrij!

Maar vergeet u niet het hardnekkige ongeloof dat vaak aan ons blijft kleven. Wordt verlost door Jezus en laat de kracht van de Heilige Geest u vervullen. Laat Die u volkomen toerusten voor de heilige opdracht: *"Geeft gij hun te eten"*.

Luke 24:49 -- *"En ziet, Ik zende de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte."*

Hand. 1:8 -- *"Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde."*

Jer. 1:6-7 -- *"Toen zeide ik: Ach, Heere HEERE! zie , ik kan niet spreken, want ik ben jong. Maar de HEERE zeide tot mij: Zeg niet: Ik ben jong; want overal, waarhenen Ik u zenden zal, zult gij gaan, en alles, wat Ik u gebieden zal, zult gij spreken."*

Heeft u Jezus nog niet aangenomen als uw Redder en Heer? Neemt u Hem toch aan, accepteer Hem toch! Belijdt uw zonden! Dan zal Hij de honger van uw ziel stillen. Amen.